

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1-70 кор.

За границею:

на цілий рік: зі щоденною
виплатою 7 доларів, або 12
рублів; з виплатою двічі
в тижні 5½ долара, або 10
рублів; з виплатою що субо-
ти 4½ долара, або 9 рублів.
Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАН

«Виреш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що д.
крім неділь і руских св.
о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрація і
експедиція «Руслана» при ул.
Оссолінських ч. II. (партер)
(фронт від ул. Тихої). Експе-
диційні місця в Агенції
Соколовського в пасажі Гавс-
мана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереженє.—

Реклямації неопечатані є
вільні від порта. — Оголо-
шеня звичайні приймають
ся по ціні 20 с. від стріч-
ки, а в «Надісланім» 40 с.
від стрічки. Подяки і при-
ватні донесеня по 30 сот.
від стрічки.

Торжество реальної народо-господарської роботи.

(X) В неділю обходив Стрий велике торжество, відкрите першою хліборобської вистави устроєної заходом „Стрийського Господарско-молочарського Союзу“. Присій нагоді відбув ся алет «Соколів» і «Січий» і посвяченє прапора стрийського «Сокола». Окремими і звичайними поїздами прибуло з найдальших сторін Галичини і Буковини багато селян, міщан, світської і духовної інтелігенції, так що Стрий зарієв ся таким перелюдненєм, що місто показало ся за малим, щоби помістити незвичайно численних гостей.

Торжество почало ся перед полуднем службою Божою відслуженою мітрамом Впр. о. Туркевичом в умисло на ту ціль устроєним наметі в парку Йордана за містом, в котрім виступили «Соколи» і «Січи» з своїми відзнаками і прапорами, а решту просторого парку заповнили приїзжі гості, котрих можна приблизно числити найменше на яких 10,000. На службі Божій виголосив о. Лежогубский краснорічиву патристичну проповідь, а відтак рушив похід «Соколів» і «Січий» з зібраним там народом до міста, до „Народного Дому“, в котрім устроєно хліборобско-промислову виставу. О год. 1-ій в полудне зібрали ся представники місцевих властей державних, автономічних і військових, відпоручники філії Галицького господарського товариства і численні гості, о скільки могли помістити ся у великій салі „Народного Дому“, де уміщена головна часть вистави.

Виступив посол др. Е. Олєсницький яко голова виставого комітету з промовою,

в котрій зазначив, що вистава, якої тут першу пробу педано, є плодом народо-господарської організації і роботи в Стрийщині „Господарско-промислового Союзу“ в Стрию. До програми нашої народної повинна бути вставлена яко перша точка — робота около організації і подвигнення нашого народу на народо-господарськмі полї, бо така робота дасть нашому народови кріпкі підвалини до культурного розвитку і поступу, доведе єго до освідомлення і до осягнення політичних і національних прав поруч инших народів. Ся вистава, говорив бесідник, є доказом наявсаючої іскри, яка мимо всяких назгодин тліє в нашім народі і стає певним неглядним доказом єго високих здібностей і таланту до культурного поступу. Треба лише дати нашому народови просвітву, якої він так жадібно домагає ся, а тоді він виявить в цілій повні ті великі здібности, які єго визначають. Др. Олєсницький повитав відтак присутних представників властей, прибувцих численно буковинських Русинів і всіх гостей з руского краю і проголошуючи відкрите вистави, запросив до єї огляданя.

По др. Олєсницькім промовив др. Кость Левицкий іменем Центральної народо-господарської організації у Львові, а др. Е. Озаркевич іменем товариства «Просвіта», котрої філія стрийська, положила основи до сеї народо-господарської роботи в Стрийщині, якої вислідом є вистава.

Дальші замітки подамо в найближшій числі.

В польско-рускій справі.

(Дальше).

Нераз висловлювали ми, пише «Pravda», в оїй справі погляд поступового стороництва, освічували її з овиду окликів рівноправности всіх народностей, а особливо народних меншостей. Наші статі впливали не тільки із становища програмових окликів, але крім того були основані на даних, одержаних з жерела. Ми думали і думаємо, що поагода сеї справи буде становити епоху в галицьких відносинах і улекшить взагалі розвязку національного пита-ня в Австрії.

Польско-рускій спір заогнив ся, але як раз задля того треба з мужескою відвагою підняти сю справу і найти єї розвязку. Тепер, коли мара крови пролитої на особі намісника Потоцького і мара шибениці для Січинського перестали драгувати обидві сторони, коли тепер роблять змаганя погодити розвдані народи Австрійської монархії, вибила година і для сеї справи. Поступові відпоручники підносили сю справу вже в Празі і звертали бачність на незгідність окликів новославізму з неприсутністю укр. руских відпоручників. І ми вертаємо до неї, щоби навести погляди одного з діячів політичних руского табору в Галичині, котрий стоїть близько кермуючих кругів, отже неперечно є міродатний.

На єго погляд вплив москвофільського табору упав зовсім і не находить такої піддержки, як давнійше. Москвофіли мали участь в праскїм зїзді, були піддержувані намісником Потоцьким і прсвідними кругами Rady narodow-oї, мала навіть бути умова, яка запевняла їм свободу ширеня своїх

В. Біленький.

Гетьман Іван Мазепа в чеській літературі.

(Дальше).

Після драми зраду Мазепи викрили вельможі московські на довго ще перед єї зреалізованєм; вістки історичні стверджують однак факт, що зради Мазепи ніхто не надїявсь, а сам цар не хотів вірити в зраду навіть і по єї довершеню, — так сильно був пересвідчений о вірности і прихильности гетьмана. Один лише Меншиков мав посуджувати Мазепу о намір зради, але і сей доперва недовго перед переходом Мазепи в табор шведский. Відмінно від історії представляє Фрич також смерть Мазепи, оповідаючи, що він отруїв ся, щоби не повасти в руки царя. Се оповіданє не має ніяких історичних підстав, а впливає із сего, що в історичних жерелах, якими автор покористував ся, се є у Бантиш-Каменьського і Енглія, є перекази про самоубійчу смерть Мазепи.

Сї зміни історичної правди, впрочім дуже невзначні, впровадив Фрич з тої причини, що инакше її єго драма була би драматизованою хривікою; они і не становлять зовсім слабій сторони твору. Крім того є там ще менші зміни у подаваню історичного матеріялу та освітлюваню поодиноких подій і дієвих осіб, на що зложилась в части тенденція, якою переняв ся автор: змалювати одну картину з борби нашого народу за волю, а в части також і жерела, якими Фрич

хиснував ся, а якими якраз тепер займаємо ся.

Головним жерелом драми, яке правдоподібно дало товчок до написаня єї і стало основою симпатичних поглядів автора на історію України, є статя „Assimilace maloruského naroda.“¹⁾

Ся коротка статя писана безпристрастно і безсторонно. Автор єї на основі певних історичних матеріялів видає самостійний осуд про погляди істориків на історію України і критично зіставляє найважнійші події, починаючи від Хмельницького. Автор не вірить у всі оповіданя про приватне житє Мазепи, які кидалиб некористну тїнь на характер гетьмана²⁾. Оспорює оповіданя деяких істориків про се, немов би Мазепа став причиною усуненя Самійлова з гетьманства і усив єго синів.

Як один з головних товчків, що спонукали Мазепу до зради, уважає автор сеї статі попри патристичні почуваня гетьмана також політичні завданія царем Петром гетьманови за се, що він посьмів обстоювати за права свого народу і домагав ся строного їх захованя³⁾. Мазепу самого оцінює дуже прихильно: „Мазепа přeсе jen čil, bojoval, a padnul — za milovanou, nešťastnou matku Ukrajinu. Jest a zůstae dosud jejim nejslavnějším a najoddanějším synem.“⁴⁾

Про гетьманованє Мазепи не розказує впрочім докладно, а згадує лише про бій під Полтавою і єго значінє для грядучих поколінь. На останку оповідає про смерть Мазепи в Галачі і о долі спадковців єго ідеї.⁵⁾

Фрич очевидно опер ся на тій статі пишучи свою драму. Висше наведений осуд Мазепи в „Assimilace“ — се та призма, через яку

глядів Фрич на гетьмана і єго відносини до України. Оба, автор статі і Фрич уважають Мазепу героєм українського народу, оба вельми сприяють українському рухови. О спорідненю драми з цитованою розвідкою історичною говорить і сам поет: „Straun látky této dramatické basně odkazují hlavně na poslední článek, obsačenu pod titulem „Assimilace.“⁶⁾

(Дальше буде).

¹⁾ В часописи „Pravda“ Прага 1863 ст. 564—576. Ся статя не має підпису автора і можливе, що автором єї є Фрич, але нема на се доказів.

²⁾ „Co se pan lži z privátního života Mazepova týče, o tom raději pomlčeti, do toho nevnikají pouze dějepisci, ale patentýrovaní básníci, opeňtlickovaní romanopisci řádu i ouřadochtiví feuilletonisti bez počtu“... „Assimil. maloruského naroda“. Pravda 1863 ст. 569.

³⁾ „a když Mazepa na čaru za odměnu dopominal se prav — a svobod давных — dal mu ten věřejně při hořtině poliček, tohaje mou vouš z krvacene tvaře. Mazepa pomýšlel a připravoval odtých strašnaú pomstou.“ ibid ст. 568.

⁴⁾ Ibid. ст. 568.

⁵⁾ Ibid. 570—571. ст. Додати треба, що автор статі опер ся на Бантиш-Каменьського: „Исторія Малорассіи“ лише глядів без сервілізму і критичнійше на поодинокі події. О сїм можна пересвідчитись вже хочби в того, що промова Полуботка держана перед царем є в „Assimilace“ дословно переведена з Бантиш-Каменьського. „Pravda“ 573.

⁶⁾ Frič: Ivan Mazepa, přípisek.

окликів і впровадження їх в життя з відмо-
гою творення бажаних ними просвітних
інституцій. Звідси розятрене в інших табо-
рах руских, боротьба, убиство Січинського
і всі дальші послідовності, котрі сей роз-
мовник з редактором «Prawdy» вважає не-
щастем для обидвох спорячих сторін.

Тепер однак гоять ся рани і можна
приступити, коли вже не до розв'язки
справи, то бодай до спокійного оцінення за-
сад, на яких було би можливе згідне по-
житте обидвох народностей. Отже передов-
сім на шкільній ниві. Народне
шкільництво не насуває поважних ріжниць
на некористь руского народу і потреби
обидвох народів є заспокоювані майже рів-
номірно. Школи народні однокласові мають
однак иншу недочаду, а іменно не дають
потрібного підготовлення до гімназійних
наук і утрудняють прийняття до середних
шкіл. Австрійське правительтво побоює ся,
щоби з найнижчих верств населення не ви-
творила ся гіперпродукція інтелігенції. Сю
засаду треба поборювати не тільки в інте-
ресі руского населення.

В середнім шкільництві мають Русини
лише 5 гімназій і одну філію, або у відно-
шенню до одної гімназії на 500.000 населе-
ння, коли тимчасом одна польська гімназія
припадає на 80.000 населення. Семінарії є
утраквістичні (в східній Галичині — в за-
хідній польські) а віділових шкіл руских
зовсім нема (також нема 5- і 6-класових
шкіл руских — Ред. Русл.). До тогож
і львівський університет не заспокоює по-
треб культурних руского населення з деяки-
ми рускими катедрами. Лише утворене са-
мостійного руского університету усунуло би
раз на все спори між молодежаю. Такий
університет міг би вдоволити потребам куль-
турним Русинів лише у Львові, бо лише
там є наукові засоби і бібліотеки, а універ-
ситетська молодіж могла би легше найти
спосіб заробкованя в бюрах або в характері
корепетиторів. Русинам розходить ся тільки
о три виділи: богословський, філософський
і правний. В переходовій добі т. є в часі
приготовлення відповідних професорських ка-
дрів, здобували би кандидати науку і при-
готовляли би ся до будучого заводу в те-
перішнім польським університеті, котрий
з хвилиною відкриття руского університету
став би виключно польським.

В урядах і адміністраційних властях
обов'язує постановою, що красивими язиками
уважає ся обидва: польський і руский, але
урядовим признаний в цілій Галичині лише
язик польський. Колиб руский язик в східній
Галичині шановано і не роблено ему нія-
ких перепон, Русини з тим станом могли
би погодити ся. Але належалоб їм відкрити
доступ і до політичних урядів в більшім
обсягу. Тепер протягом останніх літ заіме-
новано лише 2 Русинів політичними урядни-
ками.

Постанова що до урядового язика і
красних обов'язує також і в судівництві.
Виходить з того, що судові урядники по-
винні в Галичині уміти обидва язика. Тим-
часом судії переважно не вміють руского
язика. Звідси труднощі і переслідованя ру-
ської мови. Приключало ся, що предсідник
трибуналу в справі Русина, при участі
свідків Русинів і рускої лави хотів зада-
вати питання присяжним в обидвох язиках,
а супротивили ся тому прокуратор і радни-
ки і питання задавано тільки по польськи.
Хоч сторони в процесі мають право дома-
гати ся полагоди подань в рускій мові,
однак рідко коли можуть се досягнути.

В справі виборчої реформи до союму
Русини в засаді є за 4 прикметниковим
правом виборчим, коли людовці згоджують
ся на загальне, але не рівне право виборче,
а всепольський табор бажав би дати міській
інтелігенції плюральні голоси і утворити
з польських меншостей самостійні виборчі
округи (се є домаганя всеполюків о наци-
ональний катастер в східній Гали-
чині. — Ред. Русл.).

(Конець буде).

Політичний огляд.

Заграниця.

Туреччина має під теперішню пору два
тверді оріхи до згривення: з одної сторони ба-
жає колись ісламу, арабська провінція Ємен не
лише здобути собі автономію, але відмовляє та-
кож султанови права до титулу каліфа; з дру-
гої сторони не втихають грізні заворушення в
Альбанії. Війна на два фронти так незвичайно
від себе віддалені, мусить очевидно подлати
некорисно на невідрадний стан турецьких фінан-
сів, колиб мала потягнути ся довший час.

З Ємену доносять вправді дивні новини, що
турецьке військо віднесло коло Медіни побіду над
Бедуїнами, але положення не перестає там бути
і дальше вельми поважним. Порта висилає там
дальше нову військову підмогу, а крім сего спе-
ціальну комісію, щоби впливала на арабських
начальників Імана Яхію і Саїда Ідріса в мирнім
напрямі і причинила ся до остаточного розв'язан-
ня арабського питання. Видко з сего, що Туреч-
чина побачила, що силою там нічого не вдіє.
З деяких вістей довідуємо ся, про дволічну ро-
лю єгипетського Кедива, який вибирає ся до
Меки і Медіни, та старає ся мабуть о здійсненні
ідеї арабсько-єгипетської держави.

Положеня в Альбанії рівнож поважне, з тою
лише ріжницею, що Джавід-баша домагає ся
все присилки нових помічних полків, а не жа-
дає прислання парламентарів в справі обговорення
умови мира. Альбанці уникають турецьке військо
і цофують ся перед ним, зате Джавід-баша ни-
щить альбанські села.

Проби грецько-турецького зближеня тревають
дальше. Бере в них участь також сам патріарх-
хат, який видав енцикліку, поручаючи Христия-
нам горячо відбуваня військової служби. При
тім одначе ставить він деякі услів'я, в справі
яких заповідає відповідні кроки. Розходить ся
іменно о утворення спеціальних християнських
компаній, о приймає Християн до військових
шкіл і о дозвіл виповнюваня релігійних обов'яз-
ків. Дотична стаття органу патріархату домагає
ся, щоби Християни не відбували військової
служби в віддалених провінціях держави.

Брандес про д-ра Кука.

Критик і публіцист Юрий Брандес в одній
з копенгагських часописей оголосив силуету Ку-
ка, з котрим здавна був знакомий. Коли Кук
прибув 4 вересня до Копенгаги — пише Бран-
дес — носив той сам витертий, сірий жакет, в
котрім я бачив его ще перед трома роками.
Довге волосє закривало ему уши, на голові ша-
пка з морського пса, рівнож сіра і витерта. В день
описля Кук представив ся вже як елегантний
gentleman. Нагла та метаморфоза видає добре
свідомство кравцям і фризерам Копенгаги. Пі-
знати би по нім не можна, що вернув з так да-
лекої і трудної подорожі: лице повне, ціле ру-
мяне, рухи свободні і жваві. Є сильно збудова-
ний, хотяй без атлетичних вимірів; ріст серед-
ний, стать барчиста. Темне волосє окружає лице,
в котрім сині, веселі, щирі очи викликають при-
надне враженя. Треба бути добрим психологом,
щоби доглянути в тих очах великої енергії, ко-
тра ему промостила дорогу серед непроходних,
здавалоб ся, перешкод і труднощій. Поводженя
Кука є повне невимушеної простоти; успіхи не
завернули ему голови; є він вільний не тіль-
ко від всякої пози, але прямо скромний. Батько
его був Німцем — помімо американського спо-
собу життя, ще нині можна помітити діхи німець-
кого походження. В часописях повторювано; що
данський подорожний Куно Расмуссен сказав
про Кука, що він не розуміє язика Ескімосів.
Загадочним видавало ся длятого, як Кук міг
цілими роками порозуміватись з Ескімосами
Коли его я о то запитав, відповів дещо зачудо-
ваний: Розуміє ся, говорив я з ними по ескімо-
ски. Язиком тим говорю плавайніше і легше як
тепер по вімецьки. На запитаня, що обіцяв своїм
двом товаришам, щоби їх наклонити до так да-
лекої і карколомної подорожі, відповів з усмі-
хом: Кожному з них обіцяв я дати ніж і стріль-
бу. Стрільба є в понятю Ескімоса найбільшим

богатством. Значіня грошей Ескімос. не розуміє.
О тільки лише мав труднощі Кук в розмові з
Ескімосами, що они говорили иншим діалектом
як Ескімоси данські. Питав я ще Кука, длятого
своїх товаришів не привіз до Копенгаги? Не хо-
тіла прїїхати. Перед кількома роками привезе-
но двох Ескімосів з Кап Йорк в Гренландії до
Нового Йорку. Один з них умер, а другий десь
затратив ся. Мої товариші бояли ся, щоби їм
в Данії лихого не трафилось. Найцікавішою в
експедиції Кука видаватись може его бистрість,
з якою Кук, коли всі засоби амуніції вичерпа-
лись, впав на гадку, щоби самому фабрикувати
луки і стріли, а також списи в той спосіб ро-
блені, що затикано острій ніж на довгій жерд-
ці. Питав я его, длячого не уживав стрільб, ко-
трі ему ще лишились, щоби ударом кольб від-
ганяти дикі звірята. Відповів мені, що кольба
трісла би на певно, колиб нею вдарити о голо-
ву медведя або піжмового вола. Де не вистар-
чала ему зброя тригадюча камінну зброя, у-
спішно послуговував ся „ляссом“. Кук не взяв з
собою грошей на виправу. Питав я его як до
грошей дійшов. Лишив він в дімку збудованім
в Гренландії перед виправою американські гро-
ші, котрі там застав в поворотній подорожі.
Правдоподібно впрочім успіх Кука стане ся для
него жерелом богатства. За першу телеграму
заплатив ему Gordon Bennett 3000 доларів з за-
міткою: Ніколи ще з більшою приємністю не
виплачував я нагороди. В день пізнійше World
хотів ему жертвувати за ту депешу 30.000 до-
ларів. Та перша страта 27.000 доларів научила
Кука бути обережнішим. Контракту о книжку
не підписав з ніким, нім не реузвжить собі в
спокою всіх ему предкладаних умовин. Рідкою
є річю, щоби відвага і бачність, котрим жадні
пнці середники не нагороджувані богатством і
славою, так що тішитись можна, що в тім слу-
чаю річ має ся інакше. Тепер прибув до Копен-
гаги Otto Sverdrup, чоловік, з котрого досвідів
Кук користав і на котрого раменах виріє в го-
ру. Sverdrup віддав ему ту велику прислугу, що
розпорозив всі сумніви що до великого відкрит-
тя. Він знає знаменито терен, труднощі і як
ніхто инший, може оцінити діло, котре докрано.
Через здібаня ся з Пірім, Sverdrup в невитол-
кований досі спосіб був змущений змінити своє
поступованя і війшов на иншу дорогу, котра не
довела его до ціли. Кук не здібав ся з кер мани-
чем, не звернув перед часом уваги сьвіта на
себе, в тихости, окружений тайною, допровадив
плян свій до здійсненя і враженя, котре тепер
викликає яко триумфатор, скріплене в тим, що
побіду відніс в мовчаню. Не було заповіджене з
гори і не будило з гори сензації. Велике діло
sans phrase — се его діло. Простота героя се
его знамя.

Просимо відховити передплату.

Новинки.

— Календар. Ві второк: руско-кат.: *Рожд.
Пр. Богор*; римо-кат.: Матея ап. — В середу:
руско-кат.: Йоакима і Анни; римо-кат.: Мав-
рикія.

— Злет Соколів і Січій в Стрию. Перед двома
роками уладив був стрийський „Сокол“ величавий
фестив, який полишив дуже милі спомини в его
учасників. За два літа наше Сокольство в Гали-
чині скріпило ся, зросло майже в двоє, а пере-
довсім в стрийським повіті побільшило ся число
сокольських товариств до 49 філій та збільшила
ся праця в поодиноких „Соколах“. Вчерашній
день показав се наглядно. При нагоді посвя-
ченя свого величавого прапора (за 1.400 К) „Со-
кол“ в Стрию уладив вчерашньої неділі злет Со-
колів із всеї Галичини, а головою зі свого окру-
га. На поклик зі Стрия і „Сокола-Батька“ зі
Львова тисячі Соколів явили ся в Стрию на сім
сокольським сьвяті. „Соколи“ львівський, станисла-
вівський, рогатинський і коломыйський урядили
збірні прогульки окремими поїздами. Зі Львова
привіз поїзд в 40 вагах около 1.600 осіб, між
ними поверх 700 селян-Соколів, з двома орхе-
страми, з Малехова і Комарна. Рогатинський по-
їзд мав поверх 600 прогульковців селян-Соколів.
Зі Станиславова прибули два окремі поїзди з пів-
тора тисячі гостей, а з Коломиї около 1000 лю-
дей, між ними 500 Січовиків. Крім того звичай-
ними поїздами зі всіх сторін Галичини прибули

тисячі народа, а з околиці Стрия прибули пішки стаяги Соколів. Дворець залізничі в Стрию ніколи ще не бачив такої сили подорожних. Від 8-ої години до 10-ої рано висипалися з поїздів товпи народа перед дворець на боки поїздової улицы і усталені в чвірки відмашеровували при звуках музики до парку Йордана. Порядок удержував окремий комітет під проводом п. А. Будиновського зі Львова. В парку Йордана, як про се пишемо на іншій місці, відбуло ся посвячене сокільського прапова по польовій службі Божій, а потім вбаване цввячків хрестними родичами, визначними Русинами і відпоруцниками народних руских товариств. Площу перед шагром, де був вівтар, заняли ряди Соколів і Січовиків. На переді станули чети Соколів в одностроях, за ними довгий ряд сокільських прапорів, а потім дружини Соколів, Сокілок і Січовиків. Площу замкав докола кордон сільських Соколів, а за ними стелили ся непроглядні філії народа. По довершено чину посвяченя прапора і по пламенній проповіді золотоустого бесідника о. Т. Лезюгубського зі Львова про значіне народної праці нашого Сокільства, уставив ся похід Соколів у вісімках а Січовиків в чвірках, щоби передфілювати перед зібраними гостями на отвореню хліборобської вистави в «Народнім Домі». На переді йшла залізнична оркестра, за нею старшина стрийського «Сокола», потім кілька чет Соколів в одностроях, а дальше мальовничо погрупповані Соколи-селяни в сок. шапках і лентях зі своїми прапорами. Відділи Соколів уставлено на переміну в ясній і темній одіжці, що дуже гарно відбивало. Найкрасше представляли ся дружини Соколів а Сіхова, Уголної, Дідушиць великих, Козич, Жорник і Зелева, убрані в білі як сніг полотнянки і виучені до походу взірцево. За Соколами йшов відділ сільських Сокілок, потім музика з Комарна і кілька сот учеників під проводом своєї осаули, дальше музика з Малехова, Січовики в силі 500 осіб зі своєю старшиною, а конець походу творили інші дружини Соколів зі стрийського округа. Загалом в поході брало участь около 3.000 Соколів і Січовиків. Через ціле місто здовж улиці зібрало ся тисячі видців, як місцевих так і замісцевих. Душа радувала ся на вид сих кріпких рядів нашої сільської молодіжці, одушевлених одною думкою, зведеної в гурті, де карність і послух стоять на першій місці. Похід розвязав ся за містом о 1½ год по полудні.

По обіді перед 3-ю годиною парк Йордана став знов запоповняти ся народом. Середину рівної як стіл зеленої мурави відмежено в великий прямокутник лавками. На тій площі мали відбуватися ся вправи руховиків. Докола зібрало ся кругло з 10 тисяч видців. Фестин а радше попис розпочав ся свобідними вправами 243 Соколів зі стрийського повіта. Годить ся тут згадати, з котрих сіл Соколи брали участь в сих вправах. Були там Соколи з: Братківців 28, Добрян 30, Сіхова 27, Верчан 26, Уголної 20, Жулина 24, Голуботова 12, Завадова 16, Дідушиць вел. 12, Угерска 18, Татарска 14 і з Ходович 16. Вправи були 4-тактові при музиці. Перші кілька тактів були нескладні, тут і там давали ся помічати між вправляючими нерівності, бож се була перша проба вправ при музиці. Однак потім виходили так рівно і гладко, що що хвиля лунали тисячі оплесків. Потім наступали вправи учеників-Русинів стрийської гімназії, рівночасно на трьх приладах: на кони, дручку і поручках. Вправляло по 7 руховиків під проводом знаного силча, учен. Гарасимова. Знова гримкі оплески супровожали сі вправи, виучені справді зі знанем і з замилованем до предмету. Дальшу точку програми виповнили змаганя в бігу за нагородою, а потім виступили а вправами Січовики і Січовички зі Станиславівщини. Січовиків було 20 і виконали наперед пять 4-часових вправ свобідних а потім дві вправи топірцями на 8 часів. Січовички в числі 16 виступили з 4-ма 4-часовими свобідними вправами. Видко, що се не першина було їм виступати, бо вправи вийшли рівно і складно та заслужили на тисячні оплески. По такій ріжнородности вправ виступ 9-ки львівських руховиків на високих поручках, хоч впаив бездоганно, не міг виклати сподіваного зацікавлення. Потім вийшло на бойще 20 Соколів епід Стрия вправляти списами. Півтретя метрові списи з сивьо-жовтими або червоними хорувовками та з посрібленим вістрем в блеску заходячого сонця з шелестом маяли в такт музики. Вправи, хоч тяжкі, випали дуже добре і заслугоють на похвалу. Уже смеркало, як приступлено до одной з дальших точок невечерньої програми фестину. Були то змаганя силачів-аматорів. Пара за парю бороли ся, аж кости тріщали а земля здригала ся, але публика з напруженя і нетерпеливости під вражінем вечера так стіснила ся кругом силачів, що годі було слідити вислід. Ніч вже вкривала і парк і сусідний ліс. Ту і там відзивав ся голос сурми, скликаючої поодинокі, стаяги до абірки. Соколи а поблизьких сіл відходили домів ріжними дорогами, а серед нічної тишини голос сурми і співаня маршів стелились по полях і відбивались гомоном по лісах. Соколи, що прибули залізницею, відійшли через місто на дворець. Море народа залягло коло 8-ої години доїзд до двірця. Поїзд

за поїздом забрав сотки і тисячі прогульковців так, що о 11. год. вночі Стрий прийняв звичайний вигляд. Львівські прогульковці відіхали вже не всі разом, але поділено їх на два поїзди, з півгодинною перервою, з яких другий з Львовянами прибув до Львова о 2-ій годні по півночі. Не треба додавати, що вчерашній побут в Стрию мусів в кождім викликати одушевляючий настрій, мусів загіти до народної праці, мусів пересвідчити кождого, що в єдности сила, що в просвітній праці лежить світла будучина нашого народа.

— **Хліборобска вистава в Стрию** — як нам доносить один з львівських прогульковців — вдовольить навіть найбільшого песиміста. Правда, не дає она повного образу всего того, що наш хлібороб витворює, але дає начерк всього найважнішого а области хліборобства і життя хлібороба нашого. Вистава розміщена в 17 саях «Народного Дому» а між тим займає велику салю зі сценю і галерією. Окази такі гарні і так добірно уложені, що вже на перший погляд відносить ся як найлучше вражіне. Розклад вистави так зручно уладжений, що переходить ся з салі до салі на I і II поверсі без потреби завертаня і крученя, і виходить ся другою брамою дому. На найблизші дві з ріжних сторін східної Галичини організують ся поїздки селян до Стрия. Належить отже подбати, щоби як найбільше селян звиділо стрийську виставу. Жалувати труду і гроша певно не будуть, если очевидно оглядане ними вистави буде сполучене з певного рода викладом про значіне огляданих предметів. Для інтелігента в ся вистава дуже интересна, тим більше отже мусить она зайняти селянина.

— **3 рос. України.** В київскім університеті курсові іспити на історично-філологічнім факультеті почнуть ся нині і скінчать ся 22. с. м. — Дня 14. с. м. в Ботанічнім саді в Києві відкрито виставу бжільництва. Вистава має бути цікава. Між иншим в ній беруть участь декотрі українські пасічники. Підчас сеї вистави відбуде ся у Києві і всеросійський зїзд пасічників. — В Полтавщині, як і по всій Україні нема дощів. Земля від довгої посухи аж потріскала. Більшість хазяїв не сіє і досі озямини. — Серед місцевих археологів виникла думка зорганізувати у Києві чисто-археологічне товариство. Непутили їх на сю думку ті археологічні розкопки, яких останніми часами так багато зроблено у Києві, его околицях і по деяких місцевостях на Поділю та Волині. При сих розкопках добуто силу цікавого нового матеріялу, який ще гаразд нерозсліджений. Нове тов-о має на меті завести в се діло потрібну плянзмірність. Ініціатори нового тов-а, в чутка, далі мають замір відкрити у Києві й археологічний інститут.

— **В київскім Українскім Клубі** розпочинає ся в суботу севон сходи першою музикально-вокальною вечіркою. Дня 14. с. м. відбули ся перші збори старшини, які будуть відбуватися що вторника.

— **«Конець світа».** Часописні міркованя про комету, яка має пролетіти, викликали цілий переляк серед городян Ардатора, в Росії, надто серед жінок. Сі, хоч газет не читають, але про астрономічні міркованя почули і на своє копато їх зрозуміли. «15. вересня буде конець світа», — голосили жінки і почали готуватись до смерти. Найбільші интереси заробили на «кінці світа» кунаї, які продають матері. Жінки закупили силу матерії, готуючи нову одіж на смерть. Одна бабуся справляла собі навіть домовину.

Оповідні.

— **3 Тернополя.** Заходами Філії «Просьвіти» в Тернополі виїздить особний поїзд на виставу до Стрия дня 26. вересня с. р. о 4 годні рано. Хто бажав би користати з доброї нагоди і дешевим коштом звидіти першу українську хліборобську виставу, нехай зголосить ся до п. Йосифа Ковальського, урядника руского банку в Тернополі найдальше до дня 24. с. м. і зложить на білет їзди там і назад: 3 Тернополя 5 К 50 с., з Острова Березовиці 5 К 30 с., з Ходачкова великого 5 К, з Денисова 4 К 80 с., з Козови 4 К 60., з Потутор 4 К. — Поворот наступить того самого дня о годні 9. вечером.

— **Надзвичайні загальні збори** краєвого рільничого Товариства господарского «Сільський Господар» відбудуть ся дня 23. вересня о годні 2. по полудни в Стрию в салі магістрату з отсим порядком дневним: 1) Святочне отворене зборів президією. 2) Реферат посла д-ра Евгена Олесницького. (Загальна програма діяльности «Сільського Господаря»). 3) Реферат посла о. Стефана Онискевича. (Спеціальна програма діяльности Головного Виділу і Філії та кружків). 4) Вибір нового виділу. 5) Іменоване почетних членів. 6) Внесеня і інтерпеляції. За Головний Виділ Товариства «Сільський Господар» у Львові: *Гр. Кузьма*, голова, *д-р Гр. Величко*, секретар.

— **Приватний гімназійний курс** в Раві рускій отвірає в сім році шкільнім місцева Філія Руского Товариства педагогічного. Зголошеня на сей курс належить посилати на руки голови Філії, п. Івана Герасимовича, повітового суді в Раві Рускій найдальше до дня 29. с. м. Про ре-

чинець вступних іспитів повідомить ся интересованих пізнійше. З огляду, що веде ся такого курсу є сполучене з великими коштами, Філія звернула ся до свідоміших представників нашого загалу в Равщині з просьбою о субскрибоване якої небудь суми, платної місячними ратами, на сю ціль, та о повідомлене про се видлі Філії перед днем 29. с. м. Всякі добровільні датки належить слати на шадничу квіжочку ч. 174 тов. «Віра» в Раві Рускій.

— **В Буску** отвірає ся з днем 1. жовтня с. р. приготівляючий курс до гімназії. Приготівляти будуть студенти університету й місцеві учителі. Зголошеня належить пересилати на руки Вп. о. М. Зінкевича, сотрудника і катехита в Буску. Просить ся доколичних священників, учителів й свідомих людей оголосити се в місцевостях околиці Буска.

— **Іменованя.** Львівський виспий суд краєвий Іменував авскульгантами судових практикантів: д-ра О. Пліттера, Єв. Рапапорта, Як. Рубля, д-ра Д. Каца, Юр. Телвагу, Арт. Маєра, Ігнатія Панааса, П. Айперта, Евгена Величковського, Теод. Покорного, Данила Насаду, Андрея Алиськевича, Фр. Дворжака, От. Ходаковського, Івана Івахова, Леоп. Покорского, Йос. Козьборадского, Ігн. Розенбаума, Меч. Карвовского, Богдана Ріпніського, Арт. Шльосера, Романа Бачинського, Кар. Ярошевського, Л. Гамбургера, Єр. Ботушана, Стефана Головача, Йос. Чапельского, Ів. Гагона, Стан. Бачинського і практ. скарбу Мих. Льюа.

Наука, штука і література.

— **Вже вийшов Ілюстрований календар «Просьвіти»** на рік 1910. Зміст: I. Часть календарска. II. Часть літературна: К. М. З Новим Роком. З Озаркевичів Н. К.: Скарбонка. О. Олесь: Для всіх ти мертва і смішна. А Купрін — Я. Весолский: Соломонів суд. Пилип Капельгородский: Школа. Антін Лотоцкий: Іван Коновченко. Думка. Микола Гоголь: Затрачена грамота. П. Капельгородский: Балакучим патріотам. III. Часть лікарска. Др. Евген Озаркевич: Порадник лікарский: Домашна аптика. IV. Часть ветеринарийна: Е. О. і П. Г.: Порадник ветеринарийний. Домашна аптика. Новий закон про зарази худоби. V. Часть педагогічна: Ф. К. Кілька слів про значіне народної школи. Т. Шевченко: Учїте ся, брати мої! О. Солтис: Про побороване неграмотности. Як закладати приватні школи народні? VI. Часть суспільна: Іван Крип'якевич: Львів. Його минушина і теперішність. Микола Залізняк: Російска Україна та її відроджене. Др. Зенон Кузеля: Як закладати і провадити народні бібліотеки по селах. Осип Кузьмич: Закон про обезпечу пенсії урядників в приватній та деяких в публичній службі. VII. Часть економічно-господарска: А. Ільченко: Про засноване спілок. Сучасне становище спілкового молочарства в чужих краях і у нас. Українські спілки під краєвим Союзом ревизійним у Львові 1908. VIII. Наші ювілей: 40-літній ювілей Товариства «Просьвіта». 25-літній ювілей Народної Торговлі. 100-літній ювілей уродин Миколи Гоголя. 25-літній ювілей товариства «Зоря». IX. З року на рік. Огляд найважніших подій від 1. жовтня 1908 до 15. вересня 1909. X. Посмертні згадки. Іван Вахвянин. О. Іван Залуцкий. Микола Аркас. Михайло Малецкий. Денис Січинський. Др. Ярослав Кулачковский. Стефан Дубравский. XI. Гумор і забава: Анекдоти, приказки, сміховинки. Конкурсові загадки і задачі. XII. Почтові постанови. Інформація для їдучих залізницями. Міри і ваги. Мовети австро-угорскі і заграничні. Короткий спосіб обчислення відсотків за дні. Таблиця відсоткова. Скалі стемплеві і податок особисто доходовий. Календар вагітности домашних звірат. Управа держави і краю. Платня за півводи. Провідник по Львові. Адвокати Українці в Галичині і Буковині. Нотарі Українці. Лікарі Українці. Архітекти, інженери, геометри і техніки Українці. Ремісники майстри. Війскові урлюпи на час живн. Провідник по Галичині. Вибір звания. Ради для родичів, молодих людей і всіх, що їх потребують. Вага і здібність кільченя найважніших рости господарских. Про права і обовязки ц. к. жапдармері зглядом горожан. Кілько висівати і як видають господарскі рости. Наші товариства і інституції. Українсько-руска преса. Оголошеня. — Текст окрашений кількадесятьма ілюстраціями. Календар буде продаваний на вистиві в Стрию по 1 К за примірник.

Галицький сойм

почав ся сям разом обструкцією руских послів на першій зараз засіданю в обороні прав рускої мови.

Новий соймовий регулямін, ухвалений польскою соймовою більшістю, в 4. уступі § 3-ого постановляє, що звіти, призначені для сойму, мають бути виготовлені в обох краєвих мовах: польській і рускій. Є се одна з численних поста-

нов регуляміну, яка уявляє також права рускої мови.

При кожній точці дневного порядку, для якої не було руского звіту, они ставили і мотивували внесення на усунення тої точки з дневного порядку. Кожде таке внесення польська більшість, очевидно, відкидала, але все таки вислід сеї боротьби був такий, що кожда точка дневного порядку забирала значно більше часу, ніж при звичайних обставинах, і се привело до маршалка при 13-ій точці замкнуті засідане.

Дня 18. вересня о годині 10 1/2, маршалок відкрив засідане, повідомив послів про відпустки уділені кільком послам, та про зложення кількома польськими послами мандатів до деяких соймових комісій. Почало ся відчитуване петицій. Петицію в справі будови доріг в калуськім повіті попірав пос. др. Куровець.

Почало ся відчитуване внесення п. Баталі в справі уладження статистики торгівлі Галичини; п. Куровця о перетворення школи дрібного промислу на школу промислово-торгову; п. Кивелюка на заснованя рускої гімназії в Кошичнях.

Інтерпеляції внесли: п. Макух в справі вибору до ради гром. в Угорниках (товмацький повіт); п. Кость Левицький в справі нарушеня прав рускої мови залізницями в Галичині.

По сім приступлено до порядку дневного. При першій точці зажадав голосу пос. др. Олесницький та вніс з причин, наведених на попереднім засіданю, щоб усунуто ту точку з дневного порядку, бо звіт що до тої точки не предложений в рускій мові. При сім нагоді іменем сего клубу зложив посол отсе пояснене:

Акція наша, на першій засіданю піднята, стала предметом ріжнородних інформацій як що до своєї цілі, так і причин побічних, які її викликали. З огляду на те зазначую, що побіч зовсім оправданой і на регуляміні опертої оборони прав руского язика в соймі викликало її крайню вороже, нині до свого зеніту доходять становище польської політики, якої представником є сей сойм і попіраєче его правительство, — політики, яка маніфестує ся крайнім нехтованем найжизненійших культурних потреб руского народа і бруталним зтопанем его найсвятійших прав. Проти сих чинників, проти сеї політики звернене вістря нашої акції, не є однак оно звернене, як се хибно в деяких кругах пояснювано, проти особи маршалка, — що сим виразно зазначаю. (Оплески).

Справоздавець п. Яль противить ся внесенню, виправдуючи биділ краєвий технічною неможливістю виготовлення руских звітів до нинішного дня.

В голосованю сойм відкинув внесення п. Олесницького.

Відтак дальше відчитувано звіти, при котрих такі заяви і внесення все повтарялись що раз. Значить, рускі послы забирали голос з внесеннями на усунення даной точки з порядку нарад, а польська соймова більшість внесення відкидала і відсылала звіт до комісії. У формальній розправі над усуненем 4. точки порядку дня забрав голос п. Стапінський та іменем польських людодців заявив, що хоча они на першій засіданю, признаючи засадниче оправдане руским регуляміновим домаганям, голосували за руским внесенем, то однак нині з уваги на брак часу на такі справи они голосувати будуть проти руских внесення на усунення точок з порядку нарад.

П. Стапінському дали відповідь рускі послы, між ин. п. Олесницький серед загальної веселости звеличав послідовність п. Стапінського. Інші сторонництва такі річи роблять, однак бодай не зраджують себе самих. Не повинен того отже робити й п. Стапінський, котрий став ся вже політиком з австрійским розголосом, так що навіть Neue Freie Presse про нього пише! Такий великий політик повинен бодай трохи бути обережнійший у вибвй послідовности своєї політики і політики свого сторонництва.

При поодиноких звітах кр. виділу промовляли майже всі українські послы, і то по кілька або кількавайцять разів. Особливо п. Олесницький умів при тім видобути вельми влучно що раз нові аргументи. Інші рускі бесідники також промовляли, щоб проволікати засідане. П. Кость Левицький підніс, що коли виділ краєвий мотивує недостатчу руских звітів тим, що рускі печатні у Львові не мають досить руского письма, то се може хіба відносити ся до самого тільки бюджетового звіту а не дрібніших звітів. Русны старають ся о дозвіл на нову печатню, однак з намісництва дістали відповідь, що руских печатень і так за багато, а тимчасом показує ся, що їх за мало.

Промовляли пп. Куровець, Скварко, Содомора, Винничук, Думка, Старух Антін, Савдуляк, Старух Тимотей. Серед того приходило часто до розправ з маршалком, котрий раз-у-раз перебивав руских послів за те, що они відбігали від формальної а входила в мериторичну справу.

Справоздавець п. Пілят, за одним заходом хотів обняти точка дневного порядку від 7 до 16. Але майже всі рускі послы записали ся до голосу та після мотивованя зажадали, щоб го-

лосоване відбуло ся над кождою точкою окремо та щоб констатовано при кожній точці чисельне відношене відданих голосів.

Москвофільських послів було п'ятьох, ані один з них не забирав голосу, лише лїниво підносили руки.

В часі поміж 26 і дальшою точкою маршалок зарядив доповняючі вибори до комісій. Вибрано: до бюджетової пп. Абрагамовича, Коритовського і Здв. Тарновського; до дорогової п. Рапборського; до громадської пп. Ямпольського, Тертіля і Верещинського.

Коли відбувалась скрутинія над тими виборами, обструкція тривала далі.

Телеграми

з дня 21. вересня.

Петербург. „Новое Время“ обговорює дальше стан на далекім Сході і оголошує лист в Владивостока, яким заповідає вибух нової війни російсько-япанської на рік 1910. Япанія оружить ся дуже запопадливо.

Ялта. Яхт „Штандарт“ причалив ту вчера з царською парою.

Образи Шевченка, Хмельницького, Котляревського, Лисенка від 6—200 К. Фігурки з гіпсу а 80 с і 1-20 К. Краватки, гердани, сорочки, фартушки, шапки сокільські і козацькі, альбоми, перфуми, спинки, брошки і шпильки з гербом, тутки і паперці ріжного рода поручають. — *Склади „Сокільського Базару“ у Львові, Стрию і Станіславові.*

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Солянській у Львові.

Нова сензаційна програма

від 16. до 30. вересня 1909.

Щоденно о 8. год. вечер представлене. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлене. Білети вчасніше можна набути в конторі Пльова при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Ол. Барвіньский, Історичний огляд засновин Народного Дому у Львові (на основі жерел). — Ціна 80 сотиків.

Ол. Барвіньский, З останних десятиліть XIX віку. — Ціна 40 сот.

W sprawie uniwersytetu lwowskiego, list Edw. Gnięwosza, szefa sekcijnego ministerstwa wuznań i ośw. do Alexandra Barwińskiego. — Ціна 10 сот.

Гомерова Одисея, переклад Ніщинського Байди). Ч. I і II. — Ціна 4 К 40 с.

Метаморфози Овідія, переклад Сердешиного. — Ціна 1 К.

Григорій С. Скворода. — Ціна 30 с.

Кониський, Непримирена. — 40 с.

Куліш, Дон Жуан Байрона. — 40 с.

Антін Головатий, Уманця. — 30 с.

Шевченко, Наймищча, повість. — 60 с.

Княгиня 30 с.

Проф. Ратміров, повість „Мордовця“. — 40 с.

Оржешко, Великий, новела. — 50 с.

Йов, переспів П. Ратая. — 1 К.

Можна дістати через адміністрацію „Руслана“ або в книгарні Н. Товариства ім. Шевченка.

Важне для Селян!

Від 500 до 1500 К машина до виробу цементового промислу. Одна машина виробляє дві дахівки на раз, **денно 500 штук. Цегол 1500 до 3000 штук денно.** На складі:

Дім комісово-тоговельний

І. Зубика

18(12-?) Львів, ул. Млиарська ч. 2.

Студент Філософії, виправний інструктор пошукує лекції на цілий рік. Зголошена на адресу: Антін Яворський, студент філософії в Товмачі. 88(3)

РУСИНИ! Жадайте у всіх трафіках, торговлях і крамницях лише туток і паперців з першої галицько-русської фабрики **Евгена Білінського в Збараж**.

З доходу сеї фабрики йде 35% на будову церкви в Сеняві, 10% на школи і бурси тов. педагогічного, а 5% на сироти і вдови по священниках.

Держім ся покликую:

Свій до свого!

Товариство взаємного кредиту „Дністер“ у Львові, ул. Руска ч. 20. Телефон ч. 788. засноване при Товаристві взаємних обезпечень „Дністер“ в р. 1895 на підставі закона о стоваришенях з р. 1873. Одвічальність членів обмежена до подвійної висоти уділу. Цілею Товариства є уділюване кредиту своїм членам різними обезпеченням в „Дністрі“ від більше літ. Проценти від вкладок 4%, без потручення податку рентового. Вкладни приймає і виплачує Каса Дирекції Товариства в годинах урядових, від 8. до 2. год. в полудне. Конто в Щадниці почтової ч. 35.527. Конто жирове в банку австро-угор. Вкладни щадничі К 2,848,890.— Удїли членські К 262,994.— Позички уділені К 3,396,002.— Канцелярії Товариства отворені перед полуднем.

Розклад залізничних поїздів

важний від 1. мая 1909.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	вночі
Кракова	5:50	8:55	1:30	5:45	9:50
Кракова	7:25	9:50	—	8:40	2:30
Тарнога	—	—	1:10	—	—
Підволочиск	7:20	12:00	2:15	5:40	10:30
Черновець	8:05	—	2:05	5:58	9:30
Черновець	—	—	—	6:40	12:20
Станіславона	5:45	—	—	—	—
Коломиї	—	10:20	—	—	—
Стрия	7:29	11:45	4:25	—	11:00
Пустомит	7:29	11:45	4:25	10:15*	11:00
Самбора	8:00	9:57	2:00	—	9:00
Любіня	8:00	9:57	2:00	9:00	11:45*
Рава рускої	7:10	12:40	4:50	—	—
Янова	8:05	1:15	5:00	9:25	10:10*
Брухович	7:10	10:05A	1:48B	4:50	8:20
Брухович	8:15	12:40	3:27B	5:30G	9:35B
Зимної води	5:50	7:25	1:10	5:45	9:50
На Підзамче:					
З Підволочиск	7:01	11:40	2:00	5:15	10:12
Бродів	7:01	—	2:00	5:15	10:12
Курович	—	—	11:19	—	9:39
Винник	8:07	—	11:19	3:26	9:39

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд.	вечер	вночі
Кракова	3:50	8:25	2:45	7:00	11:15
Кракова	—	8:40	6:12	7:35	12:45
Гяшева	—	—	3:30	—	—
Підволочиск	6:20	10:40	2:16	8:00	11:10
Черновець	6:10	9:35	—	—	10:38
Черновець	—	9:10	2:23	—	2:50
Станіславона	—	—	2:50	—	—
Коломиї	—	—	—	6:00	—
Стрия	7:30	—	1:45	6:55	11:25
Пустомит	7:30	10:35*	1:45	6:55	11:25
Самбора	8:00	9:05	—	3:40	10:45
Любіня	8:00	9:05	2:15*	3:40	10:45
Рава рускої	6:14	11:05	—	—	11:35B
Янова	8:20	10:10	1:37+	3:40	6:30
Брухович	7:21	11:05	2:30B	5:50G	8:34B
Брухович	6:14	9:00A	12:41B	3:45	7:10
Зимної води	3:50	8:40	3:30	7:35	11:15
З Підзамча:					
До Підволочиск	6:35	11:00	2:31	8:29	11:32
Бродів	6:35	11:00	2:31	8:29	—
Курович	—	7:13	—	2:52	—
Винник	5:44	7:13	1:30	2:52	—

ЗАМІТКА: Поспішні поїзди печатані товстим друком. — *) Лише в неділі і свята від 10/8 до 12/8. А) Лише в неділі і свята від 1/2 до 31/8. — Б) Лише в неділі і свята від 1/6 до 30/9. — В) В неділі і свята а від 1/6 до 30/9, подець. — Г) Щоденно від 1/2 до 31/8. — З) Лише в неділі.